

I. szám
Január 3-kán 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr. —
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál.
Kiadó-hivatal: Pest, barátok tere 7-ik sz. Hirdetések díja: í hasábos petitsor 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon

új évi köszöntője a választóihoz.

Mentét, ködmönt, lajblit, újjat,
Kibe magad bele bújjad; —
Szíp nemzeti nótát újjat,
Kit, a mikor búsulsz, fújjad;
Trafiktörő törvint újjat,

Kihez nagy örvendve nyújjad;
Huszár-, honvéd- vitézt újjat,
Kitül kebled lángra gyújjad;
Újjat kapja minden újjad,
— Csak képviselőt ne újjat!

Ugyanazon dolgok két külön hirlapban megírva.

Jobb — lap.

Jobb oldali képviselőnk megérkezett. Útközben a zsványok feltartóztatták szekerét, de miután abban meglelték követünk jelentését az országgyűlés működéséről, attól egyszerre úgy megtértek, hogy rögtön lemondtak eddigi életmódjukról, és folyamodtak nyugdíjaztatásukért.

A városon körül a reá várakozó néptömeg kifogta a lovakat diszhantajából s vállaira emelve vivé őt diadalutján végig; deli hölgyeink koszorúzáporral fogadták, a merre bevonult és

Bal — lap.

Jobb oldali képviselőnk tegnapelőtt érkezett haza. A vidékünkön uralkodó közbiztonság hiánya miatt jónak látta egy szekérderék képviselői kiáltványt küldeni maga előtt; a mitől a zsványok úgy megirtóztak, hogy míg ez az epidemia tart, átköltöztek más boldogabb programmentes kerületekbe.

A városon kívül a szekere úgy belereke t a hagyományos pocstába, hogy a kocsis hátán kellett szárazra menekülnie s így gyalogolnia be a kertek között, mely alkalommal több zöld-

virágaitól foszták meg kerteiket, hogy azokat lábaihoz szórhassák.

Más nap roppant néptömeg gyült össze városunk főterén képviselőnk remek beszédét meghallgatni. A másfél óráig tartó szónoklatot egy zavart kiáltás sem háborította meg. Az öregek sirtak, miként Priscus Rhetor idejében Attila lakomáján. Ez ünnepélyt nagyszerű disz-lakoma fejezte be, városunk legelső hoteljeiben, több ezernyi terítékre, hol a nép ezreitől vizsgálgoztatva, számos toasztok mondattak jobb oldali követünkre, jobb oldali politikánk vívmányaira: a Deák-körre, a Pesti Naplóra, míg késő estve a nép ezrei a szózatot énekelve, oszoltak családi tűzhelyeik mögé.

Mennyivel másképen ütött ki aztán a város baloldali képviselőjének hazatérte. Ámbár fufangosan kiválasztotta a vasárnapot, mikor a nép jön ki a templomból, mintha ő eléjbe jönne, biz arra senki rá sem nézett, egy pár roz kölgök kapaszkodott a saraglyájába, kiket a kocsis ostorral kergetett le.

A baloldali bankett pedig épen nem sikerült. A nép számára készített asztalok ezúttal egészen üresen maradtak. Épen oly hidegen hagyta a népet a bal képviselőnek esteli beszéde is, melyben alig gyülekezett valami száz ember. Többnyire idegenek és nem választók. Azt mondták fáklyás zene akar lenni, de én bizony nem láttam egyéb világosságot, mint mikor egy-egy czindhelezlit elsütött valaki, hogy pipára gyujtson. A közepen egy öreg ember lobogtatott valamit: alkalmasint zebkendő volt mit az uj kalapja fölé tartott, hogy meg ne ázzék. A balképviselő beszédét számtalanszor félbeszakította zajos felkiáltásokkal a nép, s végtére oly ingerültségben tört ki, hogy a bal képviselő jónak látta házába vissza vonulni. Én aztán eljöttem onnan, nem akartam ott lenni, mikor ablakait beverik.

Ezen az éjszakán még a föld is elakart alólnak szaladni, ugy nem tetszett neki ez a baloldali examen. No no! csak ki ne rántsak alólnunk a földet az ő merényleteik.

ségárusnó által kik őt fel nem ismerték, zeller és répa-torzszákkal meg is hajigáltatott.

Másnap épen hetivásár volt. Jobboldali képviselőnk felhasználta ezt az alkalmat, hogy most sok embert talál egy rakáson, s kiment a nép közé s beszélt nekik másfél óra hosszat, a mire a nép persze nem ügyelt, hanem folytatta az adás-vevést; hanem annyi még is megragadt nála a beszédből, hogy e nap öröme az „Ürgésben“ meg a „Leveles“-ben meg a „Kuk-sós“-ban ingyen bor és pecesenye szolgáltatik. Lett aztán ivás! Még késő este is vonultak át utcáinkon kurjongató részeg csapatok, kik dicserték a jobboldali bort, és éltették hozzá Garibaldit!

Mennyivei más volt derék baloldali képviselőnk föllépése! Az ünnepiesen öltözött nép ezrei vonultak ki eléje, ugy hogy az üdvözlő tömeg miatt alig lehetett haladnia. Ő azonban szerényen elutasított magától minden olynemű ovatiót, mely által a nép önmagát alázná meg.

Nem is volt a mi pártunknak szüksége itatásra. Mi nem invitáltuk a népet a hordóhoz; azért mégis beláthatlan néptömeg tölté meg az utcát, este, midőn szeretett képviselőnk üdvözlőre kétszáz fáklyával és zenével vonultunk, beszédét meghallgatandók. A város színe és intelligentiája volt ott jelen. A fáklyákat mint legelőkelőbb férfiaink kezében láttuk. A nagy nemzetiszinű zászlót az ősz köztiszteletben álló városfőnk lobogtatta. Szeretett képviselőnk beszédének minden mondata lánggra gyujtott és lelkesített; minden interpunctiot menydörgő éljenek: a mik végre valóságos orkánná és föld-rengéssé magasultak, midőn a beszéd végit érte. Nehány jobb oldali, ki ott nem tetszését nyilvánította, szerencsésnek tarthatja magát, hogy ideje korán elmenekült. Végül dalárdánk nemzeti dalainkat hangoztatta, miknek végsorait együtt énekelte az egész nép.

Ezen az éjszakán még a föld is megrendült sarkaiban: annak bizonyosságára, „hogy még is mozog! ha ellenfeleink azt hirdetik is, hogy ők már megállították.

Pesti Naplói kifogások a baloldali képviselők ellen.

Tisza nem kell nekik mert földes ur; Vidacs pedig mert iparüző.

Bernát Zsigmond nem kell nekik, mert nagyon öreg; Fehér Miklós, mert nagyon fiatal.

Bonis nem tetszik nekik, mert szépen bánik velük, Csernatony meg azért nem, mert üti őket.

Bobory azért nem, hogy pápista pap, Szilady azért nem, mert kalvinista.

Patay azért nem tetszik nekik, hogy a hangja rekedt, Halász Bódi meg azért, hogy soh se rekedt.

Ghyezy Kálmánnak azt hányják fel, hogy mért nem emigrált, Irányinak meg azt, hogy mért jött haza?

Nyáryval az a bajuk, hogy miért nép ember? Keglevich Belával meg az, hogy miért gróf?

Tiszát azzal szidják, hogy rhetor, Jókait meg azzal, hogy poéta.

A tatár tudna ezeknek kedvükben járni!

Pesti Naplói vezércikkek.

Összegyűjté Makra.

Novemb. 11. Esti lap.

A hazát végveszély fenyegeti . . . .

Lehetetlen kétségbe nem esni minden igaz magyar embernek, ha azon vesztegetéseket látja, mely ép a választások előtt a baloldal részéről gyakoroltatik. Csakhogy a legujabbat emlitsük, ime Csernatony egy anglus borotvával ajándékozta meg Ghyezy Kálmánt, a miért az ő pártjokhoz csatlakozott. Most Tisza Kálmánon van a sor; minthogy azonban ennek borotvára szüksége nincs, félni lehet, hogy Csernatony vesztegetési dühöngése nem sokára Deák Ferenczet fogja egy anglus borotvával megkinálni, kinek, — mint tudjuk, — erre igen nagy szüksége van; s valóban rettegünk a gondolattól, ha nem fog-e ezen különben ismert erélyességü bölcsünk ez ördögi incselkedés ingere következtében megtántorodni?!

Mondjuk, a haza veszélyben van . .

A szentszékek imátkozzanak . . .

Nov. 12. Reggeli lap.

Mint föntebb bebizonyítottuk, a baloldal teljesen kormányképtelen.

Minden magyar embernek kötelessége odatörekedni, hogy a kormányt felelős magyar miniszterek kezeljék; ha már most a jobboldal megbuk, — (cikkirő úr nem bírja tovább folytatni, Rákossy Jenő szenteltvizért és tömjénért szalad, Asbóth keresztet hány.) minthogy a baloldal kormányképtelen, Ő Főlsége kénytelen volna a kormányt ismét német miniszterek kezibe tenni. Azért hazaárulási bűn terhe alatt megtiltatik mindenkinek a közelgő választáskor baloldali követre szavazni. Különben a mi törvényeink nagyon

hiányosak. Mint hogy a baloldal kormányképtelen, mint ilyen az országházban helyt nem foglalhat; törvény alkotandó tehát, mely szerint minden baloldali mint kormányképtelen, (s mint különben is delegációgyűlölő) képviselői állásáról azonnal lemondjon. Helyökbe természetesen kormánypártiak választandók . . . (Hogy pedig a baloldal csakugyan kormányképtelen, az ki van mutatva az Augsburger Allgemeine 1863-diki számaiban, vagy tudom is én, hol?)

Hasznos jegyzetek.

— egy praeparandiai tanár előadása után. —

A csibor: szép fekete vízi madár. Kezdő pontot, mivel a mondat állító jel! A jéghegyek lefagyasztják a vetéseket. Egyszerű összetett mondat. Minden ige, anynyi igt foglalt magában, a hány ige van benne. A ceruza kibocsátja a vizet magából, tehát a víz kiszorítottots. A méhek bemázolják az üvegkast, hogy az emberek ne lássák a világosságot. Mint mikor repül a kőből a kihajított kő. A ra-re vagy, ha lefelé esik: akkor felható rag. A fénynek fénye van, mint a palakőnek. Rögtön, tüstént, azonnal, mindjárt, actu — számár vagy! Hogy az Ida hegyén juhait legeltető juhász szizmájából a magesz hegy kiszedte a juhokata. Ha a gyufába belemártjuk a gyufát: készen van a gyufa. A levélre fel kell írni a papirost. A kénygyertya megóvja a bort a rothadástól. Igen jó eledel a tehén vagy burgonya dinnye. A növényeknek egyik lényeges alkotórésze a bikkfa. A föld forgása kézzel látható, szemmel fogható dolog.

Ebben csak az a különös, hogy szóról szóra jegyezte egy tanár után a — p—i iskolában.

I. Ezek meg akarnak szolgálni valamit.

Egy különös levél.

Hogy a nagytiszteletű szent atyák mindent elkövetnek, miszerint az atyai gondjaikra bizott ifjúságból jámbor istenfelő embereket neveljenek: bizonyítja az alább következő levél is. Az embernek repes a szive örömeiben, mikor a zsenge szivben megfogant áhitat e kegyes ömlengéseit olvassa.

„Kedves barátom! Kimondhatlanul sajnálom, hogy nem vagyok képes leírni az örömteljes és boldogító érzetet, mely keblemet elfogta, midőn ezen seminarium egyik tagjává lettem; — itt mondhatom atyai gonddal bánnak velem; oktatnak, ápolnak, és gyengéd kézzel nevelnek bennem

minden emberi, szebb és nemesebb érzést és törekvést. — Gondos bánásmóddal és lelkitanácsokkal javítják az ember lelkét, — és minden bünt kiülnek az ember kebeléből; — a butaságnak fennhéjázó, önhitt és veszedelmes eszméi, melyek az eszeveszetten képzelgő nagyravágyás öntudatlan áldozatává akarják tenni a magasra esztelenül törekvő, hiu, de annál gyarlóbb embert, itt eltűnnek s nem háborgatják fejlődésében a szerény, csak szépre, jóra, és igazság után törekvő szellemet.

Megvallom, én még igen gyarló bűnös ember vagyok; de érzem naponkinti javulásomat. — Bár csak mennél előbb tudnék megmenekülni a világ minden hiúságától, — a világ hiu és bűnös gondolatainak tömkelégétől,

zászlók.

II. Ezek ki akarnak vivni valamit.

az utálatos bünfészekről, mely tönkre tesz engem, ha nem vagyok elég erős ellenállani a pokolnak, az ördögnek, és veszedelmes incselkedéseinek.

Isten veled, kedves barátom ne feledkezzél el ígéretedről, jer mi hamarabb te is a szent falak közé, végy példát a bűneiből megtérő barátodról, és intézkedjél úgy, hogy mielőbb elhagyva a szórakozott, bűnös világot te is minél előbb idejöhess, hogy azután kedves barátommal együtt áldhassam e helyet. Ölel és csókol számtalanszor szerető barátod.

N. N. 4

Ámde mennyire elborul az ember lelke az agyafurtságban, ha látja, hogy e kegyes hang csak leple a leggonoszabb istentelenségnek. Tessék csak e levélnek

az elsőtől kezdve minden harmadik sorát olvasni. Így játsza ki e romlott kor gyermeke a szentatyák szent törekvéseit. Miserere ei Domine!

Hírlapi magyarság.

Egy negyedik alaku három hasábos Esti Lapnak csak egy keskeny hasábján, következő szavak hemzsegnek: delegátio, eldeztártak, subdukálja, megaprehendálván, czakumpak, truczwinkli, früstük, meginvitálták, sic vos non vobis, pronunciament, protokollariter, telegraf, gratia, artikulusa, titulusát, oppositio, omnis similitudo claudicat, parlamentáris, dictio, casino, alludálni, specificumok, viribus unitis, telegramm.

III. Ezek ki akarnak csalni valamit.

A magasban.

Tehát a debreczeni collegiumot is „kiépitik.“ Korszerű új épület jön a vakolat-nem-látta ócska kastély helyére, melynek folyósióiról egykor hadjáratok indultak ki „ad arma!“ kiáltásra. — Kalandok ezrei és százezrei temetkeznek itt a körives esőmerlék alá, mert ez épületben, mondhatni, minden köre egy egy adoma esik. Még a mellette levő kerítés is örökké emlékeztet lesz mindenki előtt, ki e nagyhirű alma mater emelőin nevelkedett. — Nekem most a kerítésről jut egy adoma eszembe.

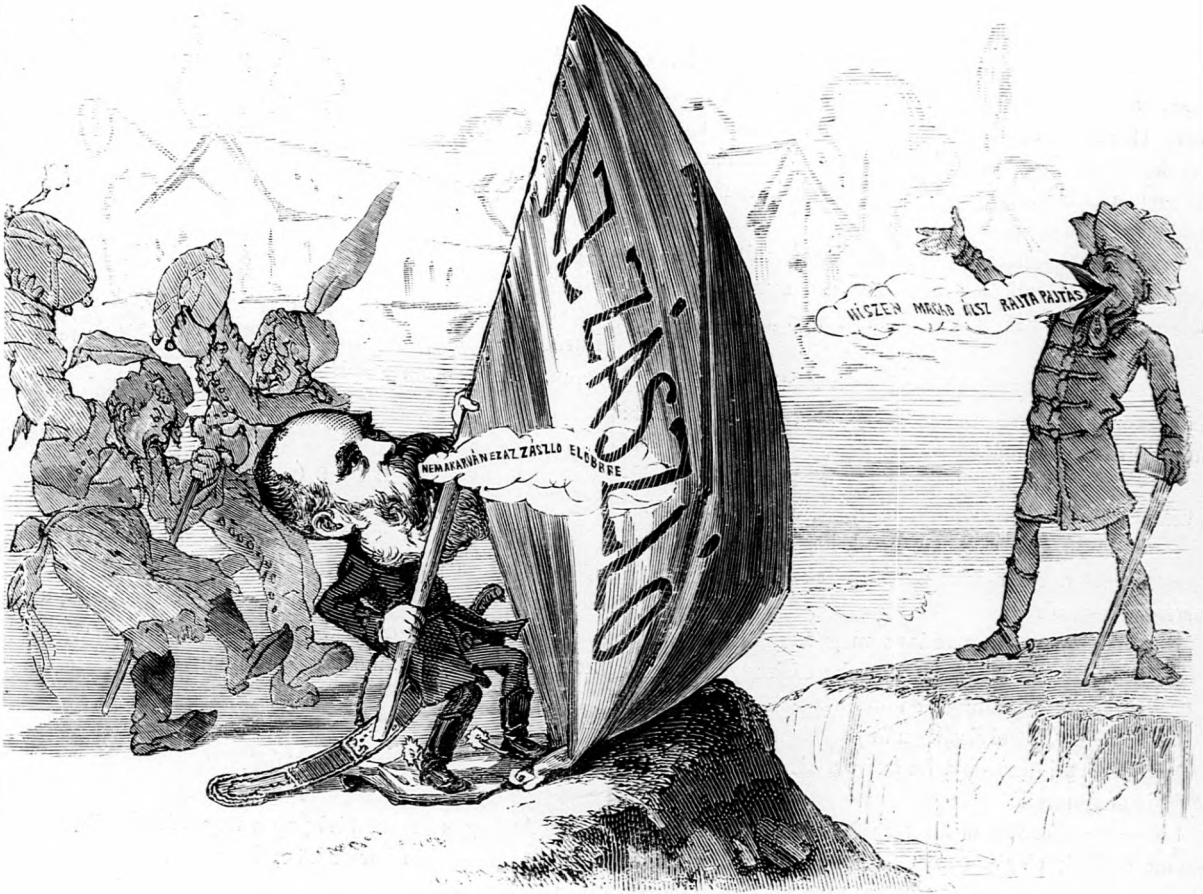
A botanicus kert oldalán legalkalmasb volt az a mászásra. Megadatván a „hic sunt“ az esküdt deák felszólítására, felkeltünk a mi ágyunkból, felöltözénk s kimá-

szunk magas téglafalig. A sok naturalista tornász kezének, lábának elegendő támpontot nyújtanak a kikopott téglák rovátkai.

J. Farkas (most lelkész és tiszteletes férfit) ugyan csak mászik egy izben kifelé. Már keresztül esett a szekerén, már kezében tartotta a felső párkányzatot, s a mint fejét a biztonság boldog érzetében a kerítés fölibe emeli, ime szemközt vele felbukkan egy másik fő, mely hasonlóképen e tiltott uton igyekezett, — csak hogy befelé. K. Marczj érkezett haza valami dáridóból

A helyzet válságos volt. Kívül belől meredek, melyből egyetlen körömvágta rovátkon lehetett szabadulni. Valamelyiknek okvetlen vissza kellett veszélyes uton térni. De melyik legyen az? a melyik nem nagyon engedékeny kedélyben igyekezett az est fáradaimai

zászlók.

IV. Ezek ingyen akarnak kapni valamit.

kipihenni, vagy a melyik vig czimborák társaságában lélekzetet venni, vagy tán édes ígéretet beváltani törekedett.

Disputa. Megátalkodás. Az ellenfél türelmének próbálgatása. Tanakodás. Parlamentirozás.

Végre is oda döntetett a dolog, hogy K. Marczy szépen visszahátrált, s mivelhogy sem érzett magában elég pihent erőt a meredek utat stantepede ismét megtenni, elment T. Farkassal e szükséges erőnek megszerzésére. Egyébiránt K. Marczy ma alkotmányos tanácsnok, ki szépen megfér a maga bőrében.

Arány.

1865-ben kitűzték B-Ujfaluban a nemzeti zászlót. Persze az nem jelenthetett mást, mint hogy „kiütött a szabadság.” Nosza a tordai ember is felpakolt egy sze-

kér derék dohányt, s bekoczogott vele a vásárra. Hanem a finantz észrevette, és a kétféjü sas szárnyai alá fogta.

— De uram — szabadkozék a jó ember, — hiszen nézze: ki van tüzve nemzeti zászló, szabadság van már.

— Jaj atyafi — viszonzá a finantz — az csak olyan fél szabadság.

— Hiszen uram, én is csak felét hoztam be a dohányomnak.

Distinctio.

Három diák volt egyszerre Gál néven a debreczeni collegiumban. Ezeknek megkülönböztető neveket kellett találni. Elnevezték hát őket der Gál, die Gal és das Gálnak. — Pedig a der die dasért egyik sem hevült.

Ama bizonyos észmádia és felesége kérdései és feleletei.

— — Kiadta a hadügyminiszterium a rendeletet, hogy az osztrák katonákat nem szabad többet megverni (De melyik hadügyminiszterium?) Hát az osztrák. (A kéne ám, hogy a burkus hadügyminiszterium adná ki azt a rendeletet, hogy az osztrák katonákat nem szabad többet megverni.)

— — (Dicselkedjék el már kend, mit kapott új esztendőre.) Hát bizony édes anyjuk, semmit. (No, az ugyan nem sok.) Még is több, mint az a „minden,” a mit kaptunk.

— — Nagy Pechvogel az a Pesti Napló! Valahányszor kissé erősebben akarja megnyomni a tollat: mindig disznót csinál.

— — (Vajjon mikor sül már el az első honvédpuska?) Óh jámbor asszonyi állapot, hát esütörtökön.

— — (Hát azt tudja-e kend, hogy Giskra és Berger minisztereket rendre utasították?) Tudom: valami vaskorona-rendre.

— — (Azt magyarázza meg kend nekem, mit csinálunk, ha az a fránya muszka csakugyan belénk üt?) Hát mit csinálnánk? ünnepélyesen protestálunk.

— — (No elviszik már a Szent-Gellérthegyet is.) Mit ér az, jó asszony, ha azért a sárga fekete zászló még is megmarad!

— — Gorove miniszternek a fterézvárosi hívek poharat adtak. (Vajjon nem akart az valami gyöngéd figyelmeztetés lenni, hogy hát ő meg talán a belevalóval rukkolhatna elő?) Ugyan, hogy tehetsz fel rólok olyat. Poharat azért adtak neki, mert még sem illett volna korarát adni.

— — Mindig mondtam annak a dr. Akinnak, hogy ne tüzeskedjék olyan nagyon az akademiában, mert bizony baja talál esni. Ott van la, a mult éjjel kirabolták.

— — (Az se utolsó dolog, a mit a Pesti Napló Irányinak szigetvári látogatásáról irt.) Nem ám, csak egy hibája van. (Mi?) Hát, hogy nincs versben írva, akkor volna azután formájára nézvést is — költemény.

Megjegyzés! Az a tavalyi legutolsó számban közölt választási tragoedia alatt álló „vége következik” csak vicz volt. Vége van már annak!

Igazságtalanság.

Lecsüggesztett fővel haladt a falusi rektor az utcán keresztül s kevés hija volt, hogy keresztül nem ment a szemközt jövő kurátoron.

— Ejnye, rekrám, — így szólítja meg a rektort — de nehéz bunak eresztette árva fejét, vajjon miféle bánat érhet?

— Érte ám, édes kurátor uram — válaszolt a tanító — adót vetettek rá, nem csoda, ha lelóg, — adót bizony: fejadót.

— No már az mégis igazságtalanság, — felelt a kurátor, — hogy valaki attól fizessen adót, a minek semmi hasznát sem veszi.

Félreértés.

Két jogász együtt billiardozik. Az egyik ma különösen téveszt s szörnyen boszankodik. A másik egy lökést épen elhibázva — könnyeden odaveti: „quel malheur!” Ekkor társa egész indignációval rákiált: kell a fenének, hisz most is benne vagyok! —

Adomák.

Az egyszeri csatári pap a nagyváradi püspöknél ebédelt, és a finom borok között egyet különösen megszeretve, minduntalan töltetett belőle magának, ezen szókkal mutatván az üvegre: ex hoc (t. i. vino, ebből a borból.)

A püspök végre figyelmezteté vendégét: Sed domine spectabilis: est Malaga!

— Ergo ex hac! — mondá a tiszteletes, azt vélen, hogy csupán nyelvészeti botlásra figyelmeztetik.

Templomban volt a rekrám, s a lelkész honn nem léte miatt szokás szerént könyörögnie is kellett. Nem is volt abban ám hiba, csakhogy az uri imádság közben valamely sakk-játzmával tépelődven az „amen” helyett azt mondta: — „matt!”

 Folytatás melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országút 18. sz. 2-ik emelet.)

Pest. 1869. Nyomt. az „Athenaeum” nyomdájában.

(Barátok tere 7. szám.)

Bajnolja: Jankó. — Metszi: Polák.

Pest, 1869.

1. szám.

Január 3.

Borkoresolyák.

Bernád Gazsi egy ismerőjével találkozott a Kamion előtt, ki koczkás nadrágot viselt.

— Siess, barátom! — mondá — mert odabenn egy pár dükös sakkistát láttam, ha azok lefognak, tu-

dom meg nem szabadulsz, míg egy pár partiet a nadrágon le nem játszanak.

— Ászon ez á kutja? — kérdi a kvártélyos katonája házigazdájától.

— Nem a biz a katona uram.

— Hát ake kákás?

H I R D E T É S E K.

Himzések, csipkék és fehérnemű.

Gallér és kézelő . . . . . 60 krtól 5 frtig.
Himzett batist kendők . . . . . 2 frt 50 " 10 "
Főkötők . . . . . 80 " 5 "

TÜRSCH F.-nél.

Pest, vácz-utca a „nagy Kristóf“ mellett.

Menyasszonyi vászonkészletek. — Árjegyzék bérmentve.

Legjobb rumburgi vászon,

darabja 28, 34, 40, 100 forintig,

vászon és batistkendők

tuczatja 3 frt 75 krtól 16 frtig.

Türsch F.-nél.

Pest, vácz-utca, a nagy Kristóf mellett.

Kész női vászon-készletek, minden áron.

ÉS 1849. EVI FORRADALOM idejéről. Két vastag kötet, ára 3 frt.

Cicero összes levelei. Időrendes sorozatban fordította s magyarázó jegyzetekkel, mutatókkal ellátva kiadta Fábrián Gábor, a M. T. Akadémia rendes tagja. Hét kötet. 14 frt.

A magyar birodalom ALAPTÖRVÉNYEI. Az eredeti deák szöveg mellé tett magyar fordítással, közjogi tan segédkönyvül kiadta Toldy Ferenc. Második javított kiadás; ára füzve 1 frt 20 kr. — Angol vászonba kötve Aranyozott finom vászonköt., színes metszessel 4 frt. 20 kr. Dúsan aranyozott vászonköt., arany metszessel 5 frt. 25 kr. Ábrahy Károly. AZ UTOLSÓ SZÁPOLYAI. Történeti regény. Négy kötet. 4 frt. —

Munkay János. A BOLDOGSÁGOS SZÜZ ISTEN ANYJAMÁRIANAK ÉLETE 2 frt. Diszkötésben 3 frt. 20 kr.

Greguss Gyula. TERMÉSZETANI FÖLDRAJZ. A mivelte rendek szükségéhez alkalmazva. Magyar hölgyek díjával az Akadémia által jutalmazott pályamunka. 2 frt. 80 kr.

Petőfi Sándor összes költeményei (1842—1846.) Harmadik javított kiadás. 2 kötet, a költő arcképével 3 frt.

Schlipf J. A. A MEZŐGAZDASÁG népszerű kézikönyve. A szántóföld- és szőlőművelés, gyümölcsfa-tenyésztés, szarvasmarha-, ló-, sertés- és méh-tenyésztés jelen fejlődés foka s előhaladása szerint. Koszorúzott pályamunka. Szabadon magyaráta Tóthfalusi Miklós. Harmadik kiadás. Sok metszettel.

Az „ATHENÆUM“

könyv-kiadó hivatalában Pesten,

megjelent, s általa minden hiteles könyv vásárlásnál kapható:

Nem úgy van most, mint volt régen. Eredeti, sehol nem közölt adomák és mondák gyűjteménye, egy vén diák naplójából, Közli Garam 1 frt.

Hunfalvy János. A MAGYAR BIRODALOM TERMÉSZETI VISZONYAINAK LEÍRÁSA. A Magyar Tud. Akadémia megbízásából. Három (igen erős) kötet. 12 frt.

Szeremlei Samu. MAGYAROR-

6-dik kiadás. (Ma gyar nyelvben 3-dik.)

A nemi élet

titkai és veszélyei

Értekezések nemzés-, terhesség-, önfertőzés-, magömlés-, sápkór-, fehérfolyás-, közöstudési tehetetlenség-, női magtalanságról stb., ez utóbbi betegségek óv- és gyógy módjaival. Függetlenül a bulyakóri ragályzástól, és Dr. Rodet lyoni orvos ragály elleni legbiztosbóvszeréről a férfi és női ivarszerek boncztan ábráival.

Ára 1 frt.

Postán megküldve 10 krral több; utóvétellel 40 krral több.

Megrendelhető szerzőtől következő cím alatt

Dr. Eiber U.

Pest, József-utca 66. sz. sajj. ház.

